

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvator Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

35. de attributis quæ conueniunt Deo respectu creaturæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

filij posteriores patribus videatur minus sapiētes. Et Spiritui sancto bonitas, ne humana cōscientia ad Deū pro rigore & velut crudelitate accedere metueret. Vna est ergo potētia, sapiētia, & bonitas triū, sicut vna essentia. & ideo dicitur Filius Homouios, id est cōsubstantialis Patri, & ita omnipotēs. Homouision enim (vt tradit Aug. libr. 3. contra Maxim.) est quod vnus eiusdemq; substantiæ est. quamuis in Conc. Ariminensi nōnulli heretici tētauerint nomen illud labefactare.

*Quid
Homouision?
f. A. a.*

DE ATTRIBVTIS QVAE
conueniunt Deo respectu creaturæ.

DISTINCT. 35. CAP. Primum.

*Differunt Scientia, Prouidentia, Prædestinatio,
&c. secundum rationem, sed sunt vnum re.*

Scientia vel sapiētia (quā fit vna & simplex) tamen propter varios rerū status diuersa sortitur nomina. Dicitur enim nō tātūm sciētia, sed & præsciētia, prædestinatio, &c. Sciētia non solum de futuris est, sed de omnib⁹, siue bonis, siue malis. Prouidentia verò (quæ & dispositio dici potest) est gubernandorū & faciēdorū. Prædestinatio de omnibus saluādis, quos prædestinavit ab æterno, vt patet Ro. 8. & ad Ephes. Elegit nos ante mundi cōstitutionem, &c. Sapiētia autem, vt sciētia, de omnibus, vt bonis, ita malis est, præsentibus, futuris, & præteritis, & non tantūm de temporalibus, sed æternis.

Eph. 1.

CAP. Secundum. Sublatis futuris adhuc
Præscientia in Deo manet.

Præscien-
tia duplici-
ter capi-
tur, pro de-
nominato
& pro re
quæ est
præscien-
tia.

P Præscientia & prædestinatio ad aliquid dicuntur, vt creator: quâuis creator essentiam non significet, vt præscientia. ideoque cum dicitur, Si nulla essent futura, non esset in Deo præscientia, vel Deus præscius. quia varia est ibi causa dicendi. Distingui oportet rationem dicti. Cum ergo dicitur, Si nulla essent futura, non esset in Deo præscientia. Si causam dicendi attendis, siue denominandi, sic verum est: quia si nulla essent subiecta eius præscientiæ, præscientia dici non posset. Si autem ea ratione id dicis, quod non sit in eo scientia, qua præscit futura, vel quod non sit ipse Deus qui est futurorum præscius. & sic falsum est. Potuit enim non præscire aliqua: nec tamen eo minus aut fuisset aut esset.

CAP. Tertium. Scientia est de æternis,
& non solum de temporalibus.

S cientia vel sapientia non tantum de temporalibus, sed etiam de æternis est. ideoque etsi nulla fuissent futura, esset tamen in Deo scientia eadem quæ modo est: nec minor esset, nec maior: quia sciuit æterna & temporalia immutabiliter: nec minus præterita & futura, quàm præsentia.

Adde quòd hæc visibilia antequàm fierent, *Omnia in*
Lib. 5. in Dei scientia erant, vt ait Aug. sup. Gen. Deo sunt.
Ca. 18. Nec alio modo innotuerunt cum ea fecisset, quàm illo quo illa nouerat vt faceret, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. Vnde, quod factum est,
Iaco. 1. in ipso vita esse dicitur. Inde est quòd ei
Ioh. 1. omnia dicuntur præsentia esse, præterita &
Ro. 4. futura vt præsentia. qui vocat ea quæ non sunt, tanquam quæ sunt.

DE COMPARATIONE
 rerum scitarum ad Dei scientiam, & quomodo res
 sint in Deo.

DISTINCT. Trigesimæ sextæ
 CAP. Primum.

*Licet omnia sint in Dei scientia, non tamen
 dicuntur esse in eius essentia.*

Quamuis cognitio dei vel præsentia sit
 essentia diuina, & omnia dicantur esse
 in eius cognitione: non tamè dici
 debent esse in eius essentia. Si enim hoc diceretur, intelligerentur esse eiusdem essentiæ cum Deo. In Deo enim dicitur esse per essentiam, quod est diuina essentia; quod est Deus. Habet ergo Deus apud se in præsentia sua, quæ non habet in sui natura. vt dicit
To. 10. Aug. de Verb. Apost.